

متن پرسش

سلام استاد: خدا قوت. برای رسیدن ب جایی ک با تمام وجود کلمه ی (لا اله الا الله) رو بتونیم ب زبون بیاریم و انسانی زاهد باشیم، میگن باید پا روی تمام تعلقات دنیوی گذاشت، استاد شجایی فرمودند ک زهد یعنی از بدست آوردن چهار دسته معشوق (جمادی، گیاهی، حیوانی، و عقلانی) ذوق زده نشی و از دست دادنشونم تو رو افسرده دل نکنه. بعد طبق این تعریف می‌خواستم بدونم ک طلب کردن اونها از روی علاقه ای که بهشون داری با زهد منافات داره؟ یعنی وقتی در مقابل کسی نشستنی و در حال مناجاتی که قراره تنها معشوقت باشه ی معشوق دنیایی رو بطلبی این کار مانع ایجاد میکنه برای رسیدن به زهد؟ خب از طرفی وقتی طلب میکنی یعنی هنوز ب طور کامل از دنیا نبریدی، از طرفی هم اگر بگن طلب کردنشون ممنوعه تازه انگار انسان بدتر گیرشون میشه و در خیالش اونها رو بزرگ میکنه و چ بسا دچار وهم هم بشه و اون علاقه رو از آنچه که در واقعیت هست بزرگ تر میکنه و رفته رفته به جایی میرسه که اون علاقه اون معشوق را در حدی بزرگ کرده که حتی اونو در مقابل رب میدونه و هرگاه که میخواد نماز بخونه دست به دعا برداره چون نمیتونه طلب او را در بین دعاهایش نیارود و میداند که مباد عم بیارود اصلا از دعا منصرف میشه و از عبادت باز میمونه یا به عبارتی بخاطر این ممنوعیت از معشوق حقیقی نیز باز میمونه میدونین چی میخوام بگم؟ میگم شاید اصلا علاقه ی او به اون معشوق زمینی حتی در حده اصرار هم نباشه و از نبودنش در زندگی آینده هیچ ترس و غمی هم نباشد و انسان بگه خب با خدایم یجوری پشت سر می‌گذاریم و اصلا مشکلی نیست من به خدا تکیه می‌کنم. اما اگر پای ممنوعیتی در میان باشد خب این انسان چون میدونه این علاقه ی چه بسا کم مانع خوشنودی خدا و رسیدن به (لا اله الا الله) میشه خب از سره خجالت کناره گیری میکنه از خدا و این کناره گیری از خدا باعث بزرگ شدن ناخواسته ی او معشوق در خیال میشه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با حضور در محضر حضرت حق و توجه به این‌که او بهترین آرزو و مطلوب ما است، می‌خواهیم نوعی از زندگی را به ما بدهد تا بهترین بندگی و حضور در عالم را برای انجام وظیفه داشته باشیم. در این رابطه طلب زندگی و لوازم آن زندگی مذموم نیست. موفق باشید